

пріятелитѣ си на събрание. Но при това прѣкара тѣзи нощъ до утринтъ въ голѣмо смущеніе и беспокойствіе, като размышляше че има да осѣди единъ момъкъ, инакъ безукоризненъ, момъкъ отъ най благороднитѣ и внукъ на Помбея. И тѣй тойзи властелинъ сега, който другъ пѣтъ като простъ гражданинъ на вечерѣ съ Марка Аврелія бѣше искалъ гибелнѣтъ програмъ за подсвоеніе имотътъ на всички граждани, на тойзи часъ неможеше да осѣди само одного чловѣка.

Пашкаше прочее като ся обращаше на леглото си въ безсъницѣ, октеше и приказваше си самичъкъ, та изговаряше разнитѣ размысли които утѣснявахъ сърдцето му и тежахъ на духътъ му.

“Какъ, думаше, да оставѣмъ спокойнѣ и свободенъ убійцѣтъ си, а мене да ми ся кѣса сърдцето отъ беспокойствіе? Когато толкозъ междусобни боеве пощади хъ животътъ ми, като избѣгнахъ отъ толкози прѣмеждія въ боеветѣ, по сухо и по море, тойзи прѣдатель сега да ище